hoīs ⁊ inſcrutabile ⁊ q̃s cog
noſcet illud Quītum eſt cõſide
racõ impfectõnum moralium·
nam neſcim⁹ licet ſperare poſſu
mus an aliquod opus merito
riũ fecerimus cũctis dieb⁹ vite
noſtre· Tũ quia ſepe vitia vir
tutis palliũ induunt· tũ q̄ ob
miſſio vni⁹ circũſtantie debite
totum opus vitiat ⁊ pauci ibi
diligentiam adhibēt· tũ quia
ſupbia vel inanis gloria ſepe
totũ op⁹ vitiat· vñ pſa·lxiiij·
Sicut pannus menſtruate
vniuſe iuſtitie noſtre· Et iob·
·ix· Verebar omnia opera mea
ſciens q̄ nõ parcis delinquenti
Et gre·v·mor̃· Sepe iuſtitia
noſtr̃ ad examen diuine iuſti
tie deducta iniuſtitia eſt· ⁊ ſor
det in cõſpectu diſtricti iudicis
quod in oculis fulget operãtis
Sextũ eſt cohabitatio humi
liũ in corpore ⁊ opere· Sicut
enim ille qui omunicat ſuper
bo induet ſuperbiam ecc̃i·xiij·
Sic qui omunicauerit hũili in
duet humilitatē· vñ odo epus
pariſieñ· in mēſa ſemp ante ſe
poſuit deſpectõres paupes ⁊ a
latere alios· Requiſitus autē
quomodo poſſet hoc tolerare·
Rñdit q̄ quidã nobilis miles
eum docuerat iob·v· ſcilicꝫ viſi
tãs ſpēꝫ tuã non peccab̃ Sep
timũ ē ⁊ forte optim ꝯſideracõ
ꝯpriorꝫ peccatorꝫ que quilibꝫ
meli⁹ ſcit q̄ alter vel ſcire debꝫ
Si ei peccaſti ſemel mortaliter
deũ ⁊ omnē creaturam ſibi ſer
uiētem offendiſti· ideo ſcðꝫ dei
iuſticiam panis te ſuffocarē de
beret· aqua ſbmergere· ignis
icinerare· aer inficere· beſtie de
uorare ⁊ ita de ſilib⁹ intelligē
dum eſt ſcðm hug̃· Vnde ſcðꝫ
augu⁹· pcc̃oꝛ non eſt dignus
pane quo veſcit̃· q̃d igr̃ de te
qui forte cēties peccaſti mortali
ter· Cõſiderem⁹ igitur in alijs
bona nõ mala· in nob̃ vero fre
quent̃ noſtra mala·:· ¶

Capitulũ·xiiij·

Decimo prohibetur pͥ a
mo precepto inanis
gloria prout eſt pec
catũ mortale quo ꝯpriũ dei vicꝫ
regis ſeculorum ⁊ immortalis
honor ⁊ gloia· i· thi· i· tollitur
quodãmodo Et rõ· i· Qui cum
cognouiſſent deum· non ſicut
deum glorificauerũt ⁊ obſcurã
tum eſt inſipiens cor eorum de
hoc videndum eſt primo quan
te p̃uitatis ſit hoc viciũ ⁊ peri
culi· Secundo que ⁊ quotu
plex ſit inanis gloria· Tercio
quãdo ſit peccatum mortale vel
non ¶ Qñtum ad pͥmũ notã b
dũ ſm thõ·2·2·q·xxxi· Qð ina
nis gloria differt a ſupbia· nã
ſupbia non eſt inanis gloria

nec appeticio eius ſed ſupbia
eſt cauſa appeticōis ianis glo
rie. vn̄ ſupbia facit appetere in
ordinate ꝓpriā excellēciam· et
ex iſto facilit̄ mouet̄ hō ad ap
petendum maifeſtacionē eiuſ
dem excellētie. ⁊ illa eſt appeti
cio inanis glorie. Et occurrere
ibi pn̄t quatuor·nā vane glo
rioſus putat i ſe eē aliquid ex
cellentia certa dignū qualiter
tn̄ non eſt· appetit ut alij hoc
cognoſcāt ⁊ manifeſtum fiat
vult ut hoc alij approbent lau
dent ⁊ honorēt et in tali laude
vel approbacōe delectat̄· Se
cūdo nōndum ſcōm eūdem qr
inanis gloria licet nō ſit ſemp
pcc̄m mōrle· eſt tn̄ valde peri
culoſū pcc̄m triplici de cauſa·
Primo qr nulli pſone pcit Ju
uenes impugn̄t ut ptz in vitaſ
patrū de pueis· vno in duode
cīo anno· alio in. xv. ſerpētem
illeſe ad mōſteriū portātibus
quos abbas flagellauit: cur
non diſcerēt mites ⁊ huiles eē
corde. Senes excecat ut patz
in ſolitaio p̄dicante ⁊ miſſam
cātāte cathecuminis· cū null⁹ ad
eſſz niſi pater obſeruās. Nobi
les proicit ut ptz in ezechia re
ge qui vnica oratiōe obtinuit
percuſſionē cētum octuagita
quīqz miliū hoīm· alia oracīōe
·xv· ānos adiectos vite· Et re
greſſum ſol' faciētem· xxxij· ho
ras die. qui tamē tādem eleua
tus niſi peñtenciam egiſſz deo
valde diſpliciuiſſz ut dic· Caſſi
de. viij· principalib; vicijs. Et
originaliter ponitur. iiij· regum
·xx· ⁊ pſa· xxxviij· et· xxxix. Ru
rales inflat ut ptz i fratre mat
tam veſtibus alligāte ut eēnt
lōgiores. Cui demon ait· o mō
che ſi maiora valeres maiora
faceres· Feminas etiā ſanctaſ
inficere nititur ut ptz de ſācta
melaia rōna vidua· ccc· libraſ
argēti ſancto banbone preſen
tante. cui cū pater nihil grāde
reſponderz. mulier ait pater
·ccc. libre ſunt· ſūt pr· ſi deo
dediſti ſcit quātū· ſi mihi mer
cedem pdidiſti i celo. Viroſ
ſāctos decipit ut ptz de ſācto
eleuteio abbate de quo refert
gre. iij· dyalogoz· q̄ cū puez
a demone nocte vexatū ad mō
ſteriū ſuum detuliſſz ⁊ ibi pue
ro exn̄te illeſo pr̄ dicerz. ecce
fratres qūo demon moīalib;
illis illuſit. ſtatim puer obſide
tur iterato· et pr̄ eleuteri⁹ plo
rās imperat ut nēo cibū guſtz
niſi puer ſanetur· Qd cū fletu
factū ē demō abſceſſit ⁊ pater
deinceps humilior fuit· Secū
do qr hoc vitiū oībus opibus
ſe inflectit malis quidē in hijs
q̄ gloriātur cū male fecerit et
exultāt in reb⁹ peſſimis pū· ij·
Hoīs etiā ut oracōi p̄dicacōi

lectōi· correctōi· cātui· tacitur
nitati veſtimētis hūilibꝫ rligi
oſo inceſſui dīnis officijs ⁊ ſili
bꝫ inſidiat̄ opibꝫ ut pereāt qđ
alia vita non ſatiāt vñ aug⁹·
ī regula Supbia etiā bōis opi
bus inſidiatur· ideo ſcī p̄res ut
caſſian⁹ refert: hoc vitiū aſſila
uert cepe vbi vna ſublata pelli
cula otinue decorticāda alia re
ſtat Itē aſſilatur ſcopolo mar̄
ad quē illiſa nauis referta oī
bꝫ bōis ſtatī mergitur· Itē ſm
gre· latronī q̄ theſaurꝫ in via
recipit oñſū Itē ſm criſ· Arbori
iuxta viā plātate cui⁹ poma ra
ro matureſcūt Itē vēto vrētī q̄
fructū tenerꝫ ſtatī deſtruit· Ex
emplū in vitaſprm vbi frat̄ ut
putabatur deuot⁹ onagros in
ſolitudīe vōuit ut oneā porta
rent· qđ cū anthonio frēs retu
liſſent ait Iſte inq̄t ē velut na
uis plēa diuicijs piculo expo
ſita maris poſt pauca aūt tpa
flēte anthōio q̄ſitū eſt q̄d flerꝫ
ſꝫ· lapſū inq̄t illi⁹ de q° m̄ dixi
ſtis ite ⁊ videte ī matta eū flen
tē iuērt ⁊ repiert ⁊ q̄nto die de
ſūct⁹ ē· Tercō eſt hoc viciū de
teſtabile qꝫ in oī loco hoīeꝫ re
peit ēē· in ſolitudīe· vnde beat⁹
appoloni⁹ cū· xv· ānoꝝ exiſtēſ
heremū intrarꝫ ⁊ ibi p· xxx· an
nos māſiſſꝫ vōtus ē ab āgelo
ut exiret ⁊ p verba ſua egypti
os oūteret plures· ait· Auffer a
me queſo ſpiritū inanis gloie·
cui angelus· ſubter pedes pro
ice q̄cquid circa ceruicē tuā re
peis quo facto dyabolū proie
cit clamātē ⁊ ſic prio liber effe
ctus eſt· Itē de alio patre qui
cū obſeſſos liberaret impugna
tus ab hoc vicō obtinuit obſi
deri ⁊ tandem fratrum oracōe
ſanatus liberatus eſt a demōe
⁊ ab inani gloria· p̄mo hoc vi
tium victum acri⁹ inſurgit· Et
p̄mū eſt in vite ſacre inchoacō
ne ⁊ vltimū in victoria· quod
nec criſtū dimiſit qui eum im
pugnaret ⁊ in pinaculo cum
eo demon aſcēdit· ¶ Sūt aūt c
quīqꝫ remedia· Primū ut ſolli
cite videam⁹ ne in principio·
medio aut in fine operis boni
vana gloia ſe immiſceat ſꝫ oia
in deo dirigam⁹ ſcđꝫ illud pſ·
Non nobꝫ domine nō nobꝫ ſed
noī tuo da gloriam· Sic ſan
ctus tho· feciſſe dicitur crucifi
xo quādo honorabatur: cū pol
lice vicꝫ ſecrete crucē faciendo
ſub ſcapulari ⁊ dicendo p̄ſatū
verſiculum Secundo ut verea
mur oia opa noſtra cum btō
iob· ix· Ne forte niſi fecerimus
ut debuimus ſcđm illud luce·
· xvij· Cum omnia feceritis que
p̄cepta ſunt vobis dicite ſerui
inutiles ſum⁹· quod facere de
buimus fecimus· Tercō cōſide
remus q̄ntum malum faciat

qꝛ oīa opera bona pōt deſtrue
re ſcōꝫ illud xp̄i . recepērt mer
cedē ſuā qḋ xp̄s ait de yꝑocri
tis math.vi. Q̄rto ut opa ap
parēter rara ⁊ bō occultemus
q̄ꝫ tum poſſum⁹ ut neſciat ſiniſ
ſtr̄ q̄d faciat dextra tua math.
.vi. Quinto ut orem⁹ cōtra tā
tum vitiū vn̄ ſup illud theſ.ij.
deo q̄ ꝓbat corda noſtr̄. dicit
glō. ut ſibi nō hoībus placea
m⁹ qḋ niſi ipſe in nob̄ opetur
vitare neq̄m⁹. Et aug⁹. idem
dic̄. Quas vires nocendi habe
at hūane glorie amor. nemo
ſentit niſi qui ei bellū indixerit
d ¶ Quo ad.ij. principale nōn
dum ꝙ gloria in ꝓpoſito ſiḡt
ꝙ bonū alicui⁹ deueniat in no
ticiā alteri⁹ vel alioꝝ. ⁊ ad ap
ꝓbacōnem eorum. Et ſic appe
tere gloriā eſt aliquē appete
re vt bonū ſuum verū vel appa
rēs veiat in noticiā ⁊ ad appro
bacōnem alterius vel alioꝝ. ꝫ
aliquē q̄rere gloriā ꝑ exterio
ra facta. ſit per hoc ꝙ aliquis
opa ſua agit corā alijs aut lo
quitur aut qn̄ maīfeſtatur ꝑ
laudē alienā. ut qn̄ honoātur
ab alijs. qꝛ tunc vidētes eum
honorai maiora de eo eſtimāt
Et iſta pertinent ad filias ina
nis glorie. de quibꝫ poſtea di
cetur. Secundo nōndum ꝙ
non oīs appetitus glorie eſt
malus ꝫ appetitus inanis glo
rie ſemp eſt mal⁹. nā ut thō.
vbi prius dicit ad perfectionē
hoīs pertinet ꝙ ipſe ſe cognoſ
cat ꝫ ꝙ ipſe cognoſcatur ab
alijs nō pertinet ad ei⁹ ꝑfectō
nem. Et ideo non eſt ꝑ ſe appe
tendum. poteſt tn̄ appeti iq̄ꝙ tū
ē vtile ad aliq̄d. ¶ Vnde tri e
pliciter eſt vtile ⁊ licitū ꝙ ali
quis cognoſcatur ab alijs bo
nus. Primo ad hoc ut de⁹ ab
hoībꝫ gloificetur. vn̄ math.v.
Sic luceat lux vr̄a corā hoībꝫ
ut videāt opꝛā vr̄a bona ⁊ glo
rificēt prēm veſtrum qui in ce
lis ē. Secūdo ad hoc ꝙ hoīes
proficiant in bono qḋ in alijs
cognoſcunt ut in p̄cedenti au
ctoritate etiā patꝫ. Et ſic fecit
apl̄us.ij. corīn.xi. ⁊.xij. ut diſci
puli ſui ꝑ pſeudo apl̄os nō de
ciperētur vel eis pl⁹ crederēt
ait Ter virgis ceſus ſū. ⁊ mul
ta alia que ibi enumerat de ſe
apl̄s bona. Tercō ad hoc ꝙ ip
ſe homo ex bonis q̄ in ſe cog
noſcit ꝑ teſtimonium laudis
aliene ſtudeat in eis pſeuerare
⁊ ad meliora proficere. Et ſic
licet habere curā de fama ⁊ eā
tueri. Etiam ſic ſit in treugis q̄
ſiunt ſuper graduandis in vni
uerſitatibꝫ. ⁊ ſcōm hec tria lau
dabile eſt. ꝙ quis habeat curā
de bono noīe. Et ꝙ ꝓuideat
quis bona corā hoībus nō tm̄
coram deo Rō.xij. non tn̄ ꝙ in

hoīm laude inaniter delectetur
pōt igitur laudabilit' ad alio
rū vtilitatem gloriā ſuam que
rere ſicut ⁊ deus ſuam gloriaꝫ
querit non ꝓpt' ſe ſ; ꝓpter nos·
f ¶ Eſt ergo nōnō hic qꝛ in ge
nere eſt gloria triplex· vna ve
ra· ſecūda vana· tertia dyaboli
ca· Prima ē ſeptuplex· vera qñ
quis nulli⁹ peccati ſibi cōſcius
eſt de qua· ij· cor· i· Gloria nr̄a
hec eſt teſtimoniū ꝯſciētie no
ſtre· ſc̄o qñ dulcedo ſcti ſpi
ritus manifeſte ſentitur· qui ſpi
ritus ſanct⁹ teſtimoniū dat ſpi
ritui noſtro qꝛ ſim⁹ filij dei rō·
viij· Sic hic cauēdū eſt ne q̄s
decipiatur in dulcedie ſpūali ⁊
ſentimentis· qꝛ quedā ſunt cō
munes malis ⁊ bōis· Alie ſpeā
les tm̄ bonis ut beat⁹ bern̄· tra
dit in epl'a ad fratres de mōte
dei· veriſſima ē et'na gloia· alie
tres ſūt prius recitate· Tercio
nōndum qꝛ gloiam ſuam pōt
quis querere ut pmiſſum eſt ſ;
illud cōpetit potiſſime pfectis
viris· vnde ⁊ math· v· criſtus
diſcipulis ait ⁊ doctoribꝫ Sic
luceat ⁊c̄· nec tamen talibꝫ ſe
per cōpetit ſed quādo eſt nōbi
lis neceſſitas vel vtilitas Infir
mis aūt ⁊ imꝑfectis non ē tam
cautum ꝓpter periculū inanis
gloie· qꝛ ſcđm greg· Bō inno
teſcere hōibus ſine pīculo vix
fieri poteſt patēt hec vbi pri⁹
p apl'm qui ait· i· corī· xij· Inſi
piens fact⁹ ſum: id eſt ad mo
dum inſipientis quodammō
feci gloriādo· vos me coegiſtis
ſcꝫ malis faciliter acquieſcēdo
doctoribus· ¶ Secunda glo g
ria vicꝫ vana ſit quītupliciter
ſcđꝫ tho· Primo ex parte mate
rie bone glorie paulo ſup̄· Cū
q̄s appetit qꝛ alijs appareāt ali
qua bona in ſe ⁊ illa approbēt
tanq̄ bona ⁊ magna q̄ tn̄ non
ſūt in eo· ut cū appetit qꝛ alij eū
eſtiment doctū aut deuotum ꝗ
multum doctū aut liberalē· aut
diuitē aut pulchꝛ nobilem ⁊
ſic de ſimilibꝫ cum non ſit talis
Aut cum appetit ut alij putent
eum feciſſe tale op⁹ quod tam
non fecit· Secundo gloria eſt
vana cū quis querit gloriam
de re q̄ nō ē gloria digna ut de
caduca re ⁊ fragili· Sic ē pul
chritudo corpis· diuitie· criſpi
tudo crinium ⁊ hmōi· inane ei
eſt ⁊ vanū qꝛ homo huiuſmo
di res caducas fragiles ⁊ mo
dicas que cōmunit' magis no
cent q̄ proſint tam magnas
reputꝫ qꝛ etiaꝫ gloriam de eis
querit ⁊ vult qꝛ alii in eo talia
noſcāt ⁊ tanq̄ bona ⁊ magna
reputent ⁊ approbent· Tercō
eſt vana cum quis gloiam q̄
rit de rebus inutilibus ⁊ noci
uis que non ſūt apud multos
grauia peccata reputata ut de

ſupfluis ſūptibus in conuiuijs·
in veſtib⁹·edificijs·familia ⁊
fit gloia ſic vana ex parte ma
terie·Quarto eſt vana ex par
te ei⁹ a quo quis gloriā querit
puta cū q̄s appetit bō ſua verā
vel apparentia fieri manifeſta
hoib⁹ ut ea approbēt quoꝝ tn̄
hoim iudiciū ē fallibile ⁊ incer
tum ut hoibus ſimplicib⁹ mū
danis ⁊ ſeculaibus q̄ actus ho
minū frequēter ſolum extrinſe
cus cōſiderāt ⁊ multotiēs non
bona aut modicū bō eſtimāt
magna ⁊ excellentia·ymo fre
quenter de rebus modicū aut
nihil iudicare ſciūt· ut ſi quis
appeterꝫ doctus apparere apd̄
ydiotas ⁊ rudes·qꝛ de huiuſ
mōi iudicare non ſciunt· Ta
les enim noſcūt ſolū ſenſibilia
⁊ p̄ſentia ut diuitias potētiam
pulchritudinē ⁊ ſilia modica
ymo talia ſunt bō minima·non
media ut virtutes·nec maxia
ut btitudinem ſatiētes que tn̄
minima bō maxima eſtimant
Et illos qui talia hn̄t eſtimāt
glorioſos ⁊ reuerentur tales
⁊ honorant·vera aūt bona ha
bentes ⁊ vere bona ut virtutes
ipſi nō noſcūt· aut modicum
reputant·aut paruipendunt
aut qd̄ deterius ē cōtēnunt·⁊
ideo inane ⁊ vanū eſt teſtimo
niū huiuſmōi honoꝝ ab eis q̄
rere·Quinto modo gloia fit in
anis ⁊ vana ex parte ipſi⁹ qui
gloriā querit·ut qui gloriam
ſuam non refert in debitū finē
puta i dei honorē ⁊ proximi ſa
lutem·Omne eni bonū de quo
quis recte gloriā querit debet
credere a deo ſibi eē datum·⁊
ita non habet hō hoc a ſe·ſꝫ eſt
quaſi quoddā bonū diuinum
⁊ deo de iſto principalit̄ debe
tur gloia ⁊ laus Et ideo qn̄ hō
appetit ut bonum ſuū alijs fiat
manifeſtū·debet hoc appetere
ad iſtū finē ut deus ex hoc lau
detur·qui tale bonū largitus
ē·Ideo dicit aplus·ij·corn·x·
Qui gloriatur in dn̄o glorie
tur id ē de bono opere nō que
rat ſibi gloriā ſꝫ deo·Tale eni
bonum datur hoi a deo ut ex
illo alijs pſit·⁊ ideo intn̄tū de
bet appetere gloriam de tali in
q̄ntum p eam paratur ſibi via
ad hoc ut alijs pſit ſic aplus
ut ſup̄ patuit·Qn̄ ergo homo
appetit gloriā ⁊ illa ſiſtit aut
in ſeipm̄ ſolū refert i ſui laudē
⁊ recōmēdacōnē ⁊ nō in pro
fectū proximi·aut in dei laudē
⁊ gloriā finaliter tunc eſt va
na gloia ⁊ inanis ⁊ peccatum
qꝛ quodcūqꝫ vanū appetere
eſt pcc̄m ſcd̄m illō pſ·filij ho
minū vſqꝫ quo graui corde ut
q̄d diligitis vanitatē ⁊ queri
tis mēdaciū ⁊c· ¶ Tertia glo h
ria vicꝫ dyabolica eſt etiā ex

parte materie· qn̄ q̄s gloriam
querit de pcās nōbilibus ⁊ de
rebus magis ignominioꝭ ꝙ̄
glorioſis· ut cū quis per poten
tiā aliquē opprimit· aut cū nō
bili perſona luxuriatꝰ eſt · aut
aliquid iniuſte a tali recepit· ā
haſtiluſit in pcās· aut ꝓ mul
to luſit ⁊ vult ut alij hoc noſcāt
⁊ approbent hoc eſt diabolicū
peccatum· qꝛ demones ſic corā
ſuo principe gloriari ſolent de
malis in que alios proiecerūt
Cōtrᷓ quos in pſ· Quid gloia
ris ī malitia q̄ potēs es iniqui
tate dilexiſti maliciā ſup benig
nitatem iniq̄tatē magis ꝙ̄ lo
qui eq̄tatē ꝓpterea deſtruet te
i deus in finē· ¶ Quo ad· iij· pri
cipale· quādo ſcꝫ inanis gloia
ſit peccatū mōꝛle nōndū ſcđm
thō̄· vbi ſup̄ ꝙ aliquādo vane
glorie appetitus eſt mōꝛle· ali
quādo veniale· Omne eīn pecca
tū qđ ſit cōtra caritatē eſt mor
tale ⁊ ſolū tale· mō inanis glo
ria quedā eſt contrᷓ caritatem
quedā nō· Et licꝫ pcc̄m inanis
glorie p̄ſe ſcđm ſe cōſideratū
⁊ ꝓut ſibi nō coniūgitur aliud
peccatū nō repugnat caritati
proximi ut ꝙ quis appetat bo
na que in ipō ſunt vel apparēt
maifeſta fieri alijs ⁊ laudari et
hoc p̄ſe ꝓpter delcāc̄oem quā
habet in aliorū laude hoc nō ē
ꝯtra caitatē proxī nec aliquo
mō ī nocumētū eiꝰ· ¶ Poteſt k
tn̄ inanis gloria eē ꝯtra carita
tē proximi inq̄ꝫtum aliud pec
catū ei ſcꝫ inani glorie ꝯiunctū
eſt· vnde hec p̄ma r̄gula eſt· ꝙ
qn̄cumqꝫ ordinatᷣ inanis glo
ria in aliud pcc̄m mōꝛle tanq̄
in finem ut cū quis vult videri
doctus ut alij ſibi credant ⁊ ſic
eos perducat in perfidiā vel cū
quis ſe laudat de fidelitate vel
facit ſimulata opā ut eum eſti
mēt ꝓbum ⁊ fidelem ⁊ ſic poſ
ſit eos dāmificare in rebus per
furtū vel ꝑ aliam fraudē nōbi
liter p̄ſertim dānoſam vł cum
q̄s vult videri diues vel nobilꝭ
ꝓpter hoc ut mulierē aliquam
poſſit allicere in ſui amorē ⁊ cō
ſenſum luxurioſū· Tū qꝛ illud
eſſꝫ cōtra caitatem proximi qꝛ
in magnū nocumentum fierꝫ
peccatū mortᷣle· Et de illo ſona
bāt etiā r̄gule poſite ſup̄ de ſup
bia qn̄ ſit pcc̄m mortᷣle· ¶ Se l
cūda regula ē· Quātūis pcc̄m
inanis glorie p̄ſe ſcđm ſe ꝯſi
deratū ⁊ ſine coniūctōe alteriꝰ
pcc̄i nō ſit ꝯtra caritatē proxi
mī ē ut ſic cōtra caritatē dei tri
pliciter ſm thō̄· Primo racōe
materie de qua quis gloiatur
ut cū quis gloriatur de aliquo
falſo quod eſt cōtrarium diue
reuerencie ſicᷓ illud · Ezech· xx
viij· Eleuatum eſt cor tuum et
dixiſti deus ego ſum Suo mō

ſi gloriaretur de oīpotētia. oī
ſciētia. vel qꝛ eſſꝫ deus. ⁊ ſic lau
dari appeterꝫ valde peccaret
ↄtra dei reuerētiam ⁊ mōꝛliter
Sicut fecit alexander magnꝰ
q̄ filius iouis a multis dici de
lectabatur. attn̄ cū telo graui
ter in expugnacōne ciuitatis
vulneratus eſſꝫ ait. oēs me dei
filium clamāt. ſed hoc telū me
hoīem eē fatetur. Item idem cū
ſe ꝑ deo adorari vellet. Quidā
miles ei ait. Si dij corpꝰ aio
tuo eq̄ſſent. capite celum ⁊ ma
nibus vtroſqꝫ fines terre cape
res aut tāgeres. Cū ſis igitur
equalis alijs. alijs te non ꝑ̄fe
ras. Sic feciſſe volunt octaui
anus. ſi ſibilla maiorem ei nō
oñdiſſꝫ. Et herodes fecit ſe ad
orari ꝑ deo ut pꝫ actu. xij. Si
militer ſi q̄s gloriam quererꝫ
de aliquo bono tanq̄ꝫ a ſe hito
⁊ nō tanq̄ꝫ a deo accepto. me
re gratuito gloriaretur de fal
ſo. ſcꝫ qꝛ aliq̄d haberꝫ a ſeipſo
⁊ nō a deo. eſſꝫ con̄ dei reuerē
tiam peccatū mōꝛle. Sicut fe
ciſſe videtur nabuchodonoſor
monarcha qui in palacio de
ambulās ait. nōne hec eſt ba
bilon ciuitas magna quā ego
edificaui in domū regni i robo
re fortitudinis mee. ⁊ in gloia
decoris mei. daniel. iiij. quo lo
quente. ſtatim vox ſibi omina
batur. qꝛ ſeptem annis ut bos

fenum comedere deberꝫ ⁊ ꝑ̄ua
ri ſēſibus. Ad illum primū mo
dum etiā pertinꝫ ſcd̄m thō. Cū
quis bonū tēporale de quo q̄s
gloriatur ꝑ̄ferꝫ deo. qꝛ hoc
ꝓhibetur iere. ix. Non glorie
tur ſapiēs in ſapiētia ſua. nec
fortis i fortitudine ſua. nec di
ues in diuicijs ſuis. ſed in hoc
glorietur q̄ gloriatur. ſcire ⁊
noſſe me. qꝛ ego ſū dominꝰ q̄
facio miſericordiā ⁊ iudicium ⁊
iuſticiā in terra. hec enī placēt
mihi ait dominꝰ. ¶ Secūdo m
mō appetitus ianis glorie con̄
riatur dilectiōi dei ex pte eiꝰ
a quo gloria queritur. ut cum
q̄s teſtimoniū ⁊ approbacōēꝫ
hoīm ꝑ̄fert teſtionijs ⁊ appro
bacōibꝰ dei. Sicut ↄtra quoſ
dam de pn̄cipibus ſacerdotū di
citur ioh. xij. qꝛ dilexerūt plꝰ
gloriam hoīm. q̄ꝫ gloriam dei.
nā ut ibi habetur. multi ex pn̄
cipibꝰ ⁊ legiſperitis ⁊ ſacerdoti
bꝰ crediderāt in xp̄m. ſed prop
ter phariſeos nō cōfitebātur
ne de ſynagoga eicerentꝰ. qd̄
erāt apd̄ eos valde ignomioſū
Iſti ergo plus refugerunt illā
ignominiā ⁊ plus dilexerunt
gloriā hoīm. ⁊ plus voluerūt
honorari ⁊ tanq̄ꝫ boni reputari
⁊ approbari ab hoibus. q̄ꝫ glo
riā dei. id ē q̄ꝫ appecierūt a deo
approbari ⁊ corā eo iuſti exiſte
re. Et ſcd̄m nicolaum de lira. de

iuſtorum numero in pte vel in
toto fuerūt nicodem⁹ q̄ ad ih̄m
venit nocte ⁊ pncipes ⁊c̄ ioh̄·
ut ſup̄ ⁊ ioſeph ab arimathia
n a gāmaliel ⁊c̄· ¶ Tercio mō
appetit⁹ vane gloie r̄pugnat
dilectōi dei·⁊ hoc ex pte ipſius
gloriātis·ſcʒ qui intencōeʒ ſuā
refert ad gloiam tanq̄ ad vl
timū finē·ita q̄ gloriā appetit
ꝓpter ſeipm̄·nullo mō referēdo
eam in vtilitatem proxi aut dei
honorem finalit̄ Et qui opera
virtutū ordinat vltiate in glo
riam ſuā tanq̄ in ſuū ⁊ optim
ſibi·ut q̄ ieiūat dat elemoſinā
⁊ ſimilia·ut alij ſciāt ⁊ eū gloi
ficēt· Et qui tāte diligit eam ⁊
appetit q̄ etiā ꝓpt̄ ipāʒ ꝯſequē
dam nō p̄termittit facere ꝯtra
deū·ſic eſt pccm̄ moꝛl̄e· Quādo
vero gloria ē vana aliquo mo
doꝝ ſup̄ poſitoꝝ·circa ſcʒ ſcdā
ꝓpoſicōnem·attn̄ non repugt
dilectōni aliquoꝝ modorum
nūc p̄tactorum·tūc appetitus
vane glorie non eſt peccatum
moꝛl̄e ſʒ ſolū veniale ut dic̄·tho·

Capitulū·xv·

a Uldecimo hic prohi
betur ypocriſis·nā ex
p̄miſſis ptʒ· Sic finis
ſupbie eſt ꝓpa excellēcia quā
intendit ſupbus·ſic finis appe
ticōnis inanis glorie eſt mani
feſtacō ꝓprie excellēcie·q̄ illā
intēdit vane glorioſ⁹·ad hāc

aūt manifeſtacōem ſcd̄m tho·
2·2·q· Cxxxij·ar·v·poteſt quiſ
tēdere ⁊ directe tripliciter· Pri
mo per verba·⁊ ſic eſt iactan
cia· Secūdo p facta falſa·⁊ ſic
eſt ypocriſ· Tercio p facta verā
habētia quādā ammiracōnem·
⁊ ſic eſt p̄ſumpcio nouitatū· De
ypocriſi ergo tria ſūt dicenda·
Primo q̄d ſit·⁊ qualit̄ cōmitti
tur·⁊ q̄ mala ſit· Secūdo·qn̄
ſit pccm̄ moꝛl̄e·ſeu ſub p̄cepto
ꝓhibita· Tercio ā q̄s ſe mino
rē poſſit oſtēdere q̄ ſit in re·qd̄
vōtur promia· ¶ Qntū ad·i· b
nōndū ſcd̄m tho·vbi ſup̄·q̄ ypo
criſ dupliciter capitur·vno mō
cōmuniter·alio mō ꝓprie·cōmuni
ter·ſeu generaliter·ypocriſ idē
eſt q̄ ſimulacō·⁊ ſic ē mēdatiū cō
ſiſtēs in ſignis exterioꝝ facto
rum·ut cū quis per aliqua exte
rioꝛa ſignareꝝ·aut factorum·
aliquid de ſe ſignat qd̄ i eo nō
eſt·aut meli⁹·aut excellentius
q̄ in eo veraciter exiſtat·⁊ iſto
mō magn⁹ apparatus veſtiū·eſt
ſimulacō·ſeu ypocriſ ſtatuē ſiue
ſapiētie· Et magnus ſtatus ⁊
ſumptuoſus in equis·ſeruis ⁊
ſimilibʒ·eſt ſimulacō diuitiaꝝ
⁊ potencie· Et ſic omis ſimula
cō ſeu ypocriſis eſt mēdatium·
⁊ ideo peccatū ⁊ aliquādo moꝛ
le ſi eſt cōtra caritatem·aliquā
do veniale ſic̄ de mēdacō dicetur
infra in p̄cepto·viij· capitu·i·